

δίχρονα 68. Ζήτ. κ. Μεταβολή φη- νηέντων.	ψύω, ψᾶν 112.
χ τρέπεται εἰς κ. ἐπὶ τοῦ ἀναδιπλασια- σασμοῦ τοῦ παρακ. 94.	ψύχω (σχηματισμὸς τοῦ) 102.
χ πρὸ μ 100.	ω εἰς τὸν τοιςμὲν τῶν Ἀττικῶν ὀνο- μάτων ἐπέχει τόπον βρωχέος 189.
χαίρειν μὲ μετοχὴν 281.	ω Ἴων. καὶ Ἀττικῶς ἀντὶ ο 394 — ἀντὶ ὁ καὶ οὐ Δωρ. καὶ Αἰολικῶς 393.
χαρκατῆρ ῥήματος 90. — μέλλοντος 91.	ω συνκρίνεται ἐκ τοῦ ση καὶ σα 163.
χαρην 289. Σημ. 6'.	ω εἰς τὰς συνθέσεις 181.
Χασμωδία 168. — συγχωρεῖται ἀπὸ τὸν Ὀμηρον 400. — μετὰ τὸ τί, ὅτι κτλ. 508	ω παραληκτικὸν τῶν πτώσεων πεμπτο- κλιτῶν ὀνομάτων 76.
Χειλέων γράμματα 69. 157. — με- ταβάλλονται εἰς μ. 161.	— ω ἀντὶ ὧς (ἐπιβόημα καταλήξεως) 331.
χελιδῶν 408.	—ω, —ων, —ωρ, —ως ὀνόματα 14. 15.
χερσίων, χερσίων 409.	δ καὶ δ 67. — δ μέλε Ζήτ. μέλε. — δ τῶν Ζήτ. τάν.
Χιαστὸν 542.	ἄλλοι 529.
Χορεῖος 512. Σημ.	—ων (εἰς) ὀνομάτων κλίσεις 78. 79.
Χορίαμβος 512.	ἄναξ 164.
Χροῶν, ἄκλιτον.	ὦν τινων (τόνος τοῦ 192). Σημ. 6'.
χρῆως γενικ. τοῦ χροῆος 409.	—ωο κατάληξις γεν' τεταρτοκλιτῶ 402.
χοῆμα (περιρρ. αὐτῶς χοῆμα) 229.	—ως, —ως (εἰς) ἐπιβόηματα 153.
χοῆσθαι τινί τι (τί χωῶμαι αὐτῷ ; ) 245.	—ως (εἰς) ὀνόματα 8.
χοῆσθησ, γενικ. πληθ. 71.	ὦς, δς 331. 528. ὦς πρόθεσις 287.
Χρόνος ἢ ποσότης συλλαβῆς 187.	—ὦς ἐπιβόημα μὲ τὰς ἀπολύτους πτώ- σεις 285. Σημ. 8'. — ὦς ἀναφορι- κῶν ἐπιβόημα 332. — ὦς ἐνι, ὦς ἔπος εἰπεῖν 333. — ὦσπερ 285. Σημ. 8'. 331 — ὦστα 333. — ὦστις καὶ ἄλλοις 353.
Χρόνος ῥήματος 26. — χρόνων σχημα- τισμὸν 87. — ἀρκτικοὶ 87. — ἴστο- ρικοὶ 258. — χρόνων σημασίαι καὶ χοῆσεις 258.	ὦτα 479.
χωρὶς 353.	ωυ (δίφθογγο;) 394.
ψ καὶ ξ ἐκ τίνων γραμμάτων σύγκειν- ται 68.	ωὐτὸς 394.
ψὲ 414.	ὠφελεῖν μὲ αἰτιατ. 236.
Ψιλὰ Ζήτ. γράμματα.	ὠφελον 154. 353.
Ψιλὴ (νοσητ. προσωδία) 482. Σημ.	
ψιλοῦμενα 184.	

Ἐν Βιέννῃ 1833. Ἰουλίου 25.

Τ Ε Λ Ο Σ.

